

— hvad der ogsaa er udtalt af Mindretallet — er, at saalænge Kjøbenhavn er Hovedstationen for alle Hærens og Flaadens Fornødenheder, kan man ikke lade den ligge aaben fra Landsiden, og lade det komme an paa, om en mindre Styrke vil gaa i Land, bemægtige sig Staden og affjære Hæren og Flaaden fra enhver Tilførsel af Fornødenhedsartikler. Svilte Foranstaltninger der end iøvrigt træffes til Forsvaret af Sjælland for at lette Hærens Opgave at indbegaa og tilbageflaa en Landgang paa Den, vil man ikke kunne undgaa at komme til en saadan Sikring af Hovedstaden. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Reduite for Hæren; det har været Gjenstand for Omtale af den ærede Ordfører for Mindretallet; men der er ikke paavist noget andet Sted til en Reduite for Hæren end Kjøbenhavn, og Kjøbenhavn gjør i og for sig Fordring paa en Besættning, altsaa, jeg tror ikke, at jeg behøver at hvæle længere ved dette. Ogaa om, hvad der skal gjøres med Hensyn til Aggersø Sund, er Flertallet af en anden Anskuelse end Regjeringen. Flertallet foreslaar at anvende en ikke ubetydelig større Sum paa dette Sted, og gaar videre, end Regjeringen har tænkt sig med Befæstningsanlægene der. Jeg slutter deraf, at det er Flertallets Tanke, at Aggersø Sund bør gjøres til en Flaadestation, medens jeg ikke har kunnet gaa videre med Hensyn til dette Sted end til at skabe et Støttepunkt for Flaaden og fremkalde saa tilstrækkelige Forsvarsforanstaltninger der, at en Del af Flaaden i Tilfælde af, at den bliver trængt af en overlegen Styrke, kan søge derhen og afvente det gunstige Dieblit til atter at bryde frem. Der er saaledes en grundig Uoverensstemmelse mellem det ærede Flertal og Ministeren. Jeg har fastholdt den Overbevisning, som jeg efter nøjagtig Overveelse er kommen til, og jeg kan ikke bebreide det ærede Flertal, om det staar ligesaa fast paa sine Fordringer, naar de ere begrundede paa en ligesaa fast Overbevisning, som mine ere det. — Jeg kan ikke Andet end udtale min Paaskjønnelse af den Tilslutning, som Lovforslaget i det Hele har faaet hos Mindretallet. Det har jo sluttet sig til den Plan, som Regjeringen har lagt for Forsvarsforanstaltningerne, og kun paa enkelte Punkter har det en noget afvigende Mening. Det første Punkt, hvor der har gjort sig en anden Opfattelse gjældende hos Mindretallet end min, angaar Anlægget af Middgrundens Nordfort. Selve Stedet for Fortets Anlæg og Konstruktionen af Fortet har fundet Mindretallets fulde Billigelse; det er kun med Hensyn til Bestyningen, at Mindretallet tror det rigtig at gaa noget videre, end Ministeren er gaaet i sit Forslag. I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, har jeg udtalt, at det væsentlig var det økonomiske Hensyn, som havde bragt mig til at forringe det foreslaaede Antal af

12-Tommers Kanoner paa dette Punkt. Jeg maa naturligvis indrømme, at en Bestykning af 15 Stykker 12 Tommers Kanoner er at foretrække for en Bestykning af 9 Stykker 12 Tommers Kanoner og 6 Stykker 11 Tommers Kanoner, og for saa vidt kan der ikke fra min Side reises nogen Indvending mod det Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal; men jeg vil blot hævde dette, at saaledes som Fortet i Lovforslaget er foreslaaet bestykt, tror jeg, at det maa antages at kunne gjøre Fyldest. Jeg formoder, at det ærede Mindretal har foreslaaet Dragør Batteri for Dieblittet opgivet, for ikke at stille forpøgede Fordringer til Statskassen, saa at det Beløb, der udfordres til Anskaffelse af de fornødne 12 Tommers Kanoner til Middgrundens Nordfort, kunne tages fra Dragør-batteriet. Den ærede Ordfører for Mindretallet vil vist indrømme mig, at Dragør-Batteriet med Hensyn til Beherskelsen af Farvandet til Kjøbenhavn, kan have sin Betydning, men Mindretallet lægger ikke saa megen Betydning i dette Batteri, som Ministeren har gjort. Jeg tillader mig at tro, at Dragør-Fortet, bestykt med 12 Tommers Kanoner, altid vil kunne lægge en vis Hindring i Veien for større Sikke, der forsøge paa at gaa gennem Drogden, gjøre det betænkeligt for dem og saaledes ogsaa bidrage Sit til en Sikring af Kjøbenhavn mod Søiden, uagtet jeg maa indrømme, at den ærede Ordfører for Mindretallet har fuldkommen Ret i, at dette Batteri ikke kan henregnes blandt de Foranstaltninger, der skulle tjene til at forsvare de nærmeste Farvande omkring Kjøbenhavn. Det var ganske vist dette Hensyn, der bragte mig til at bringe dette Batteri i Forslag, og jeg har sat det i den første Byggeperiode — efter som man ikke kan gjøre Alt paa engang —, for at søge inderst muligt at tilvejebringe den bedst mulige Dækning paa de mest ubsatte Steder. Den samme Tanke, der har foranlediget mig til af de 4 foreslaaede Forter ved Aggersø Sund at foreslaa de to strax paabegyndte, nemlig et paa den nordlige Side og et paa den sydlige Side, har ligeledes bragt mig til at bringe Dragør-Batteriet i Forslag. En yderligere Grund for mig hertil er den, at jeg, naar der engang kommer en Plan til Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden, saa anser det for utvivlsomt, at der vil blive stillet Forslag om Anlægget af et Batteri ved Dragør. Kommer man saa til den Tid til den Overbevisning, at dette Fort er mindre nødvendigt med Hensyn til Beherskelsen af Farvandet der udenfor, saa vil man dog, naar man maatte anse det for mindre fornødent, at dette er bestykt med saa svært Styks, altid andet Steds kunne finde Anvendelse for de svære Kanoner, som der findes. Jeg har her gjort Rede for de Grunde, som jeg har havt til at bringe Dragør-Batteriet i Forslag, samt de Grunde, der gjøre mig betænkelig ved at opgive